

ZGŁOSZENIE ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM –ZGŁOSZENIE  
ZMIANY DANYCH\*

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw  
(nr w wykazie: 557)

(tytuł projektu – zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub  
informacją zamieszczoną w programie prac legislacyjnych)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/imię i nazwisko**	RWPD .....
Philip Morris Polska Distribution Sp. z o.o.	MINISTERSTWO FINANSÓW KANCELARIA GŁÓWNA
2. Adres siedziby/adres miejsca zamieszkania**	Wpł. 2019 03 25
Al. Jana Pawła II 196, 31-982 Kraków	Dep. PA dat. 1+kop
3. Adres do korespondencji i adres e-mail	
ul. Inflancka 4C; Gdanski Business Center D, 00-189 Warszawa, Adam.Siekierski@pmi.com;	

B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU  
WYMIONONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM

l.p.	Imię i nazwisko	Adres
1	Wojciech Niewierko, Członek Zarządu	
2	Piotr Pięścioneł, Prokurent	
3	Adam Siekierski, Fiscal Manager	
4		
5		

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM  
INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

W imieniu Philip Morris Polska Distribution Sp. z o.o. zgłaszamy zainteresowanie naszej spółki nad pracami nad opublikowanym projektem w/w ustawy.

Z zadowoleniem przyjmujemy tę inicjatywę ustawodawczą, w szczególności dot. zwiększenia dolegliwości ekonomicznej sankcji dla sprawców przestępstw skarbowych i wykroczeń skarbowych oraz obligatoryjnego niszczenia maszyn użytych do nielegalnej produkcji wyrobów tytoniowych i suszu tytoniowego, w przypadku orzeczenia ich przepadku.

Równolegle wnioskujemy o wzięcie pod uwagę naszych poniższych postulatów, które pozwolą w jeszcze lepszy sposób dostosować przepisy ustawy do sytuacji na rynku i osiągnąć zamierzone cele z jak najmniejszym obciążaniem legalnie działających przedsiębiorców:

RPM/19313/2019 P  
Data: 2019-03-25



1. Art. 1 pkt 4 lit b (dodanie 7d ust. 4) – okres ważności WIA

Zgodnie z projektowanym art. 7d ust. 4 Wiążąca Informacja Akcyzowa ważna jest przez okres 3 lat od dnia jej wydania. Wprowadzenie ograniczenia czasowego obowiązywania WIA uznać należy za zmianę niekorzystną z punktu widzenia podatników oraz powodującą nadmierne obciążenia administracyjne.

Wprowadzenie w 2015 r. WIA było jedną z ważniejszych zmian w podatku akcyzowym, mających na celu ułatwienie oraz wsparcie podatników w stosowaniu regulacji akcyzowych a także narzędziem ograniczającym istniejące obciążenia administracyjne.

Zgodnie z uzasadnieniem do projektu ustawy wprowadzenie terminu obowiązywania WIA służyć ma zwiększeniu nadzoru merytorycznego nad WIA. Argumentacja ta jest niezrozumiała. WIA jest decyzją administracyjną a tym samym podlega normalnej procedurze weryfikacji przez organy podatkowe. Organy podatkowe mają więc narzędzia do weryfikacji WIA (włącznie z trybami nadzwyczajnymi przewidzianymi w Ordynacji podatkowej). W sytuacji stwierdzenia przez organ podatkowy, iż WIA jest niezgodna z prawem organ podatkowy ma możliwość jej prawnej weryfikacji. Potwierdzeniem tej tezy jest fakt, iż zgodnie z art. 6 ustawy o podatku akcyzowym do postępowań w sprawach wynikających z przepisów niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, chyba że przepisy niniejszej ustawy stanowią inaczej. Przepisy ustawy o podatku akcyzowym w żadnym miejscu nie wyłączają stosowania przepisów Ordynacji podatkowej w zakresie możliwości wzruszenia WIA, tym samym WIA podlega procedurom określonym w Ordynacji podatkowej (uchylenie, zmiana, stwierdzenie nieważności czy instancyjnej weryfikacji).

Wprowadzanie 3 letniego okresu ważności WIA doprowadzi do sytuacji, której automatycznie po tym okresie WIA będzie tracić ważność. Szczególnego znaczenia termin ten nabiera w kontekście ogólnych zasad przedawnienia zobowiązania podatkowego (zgodnie z art. 70 § 1 Ordynacji podatkowej zobowiązanie podatkowe przedawnia się upływem 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności podatku). Proponowana zmiana może doprowadzić do sytuacji, iż w trakcie kontroli wszczętej po okresie obowiązywania WIA (3 lata) a przed upływem terminu przedawnienia zobowiązań podatkowych (5 lat) podatnik nie będzie mógł się powoływać na uzyskaną wcześniej WIA.

Co więcej wprowadzenie instytucji wygaśnięcia WIA powodować będzie, iż nawet w sytuacji gdy rozstrzygnięcia zawarte w WIA będą nadal aktualne z punktu widzenia prawa, podatnik będzie musiał ponownie ubiegać się o decyzję oraz ponownie ponosić koszty uzyskania WIA.

2. Art. 1 pkt 4 lit b (7d ust. 5) - ciężar dowodu

Zgodnie z projektowanym art. 7d ust. 5 do celów stosowania WIA, podmiot na rzecz którego WIA została wydana jest zobowiązany udowodnić, że:

a) wyroby akcyzowe będące przedmiotem opodatkowania akcyzą, odpowiadają pod każdym względem klasyfikacji wyrobu akcyzowego określonej w WIA

b) wyroby akcyzowe będące przedmiotem czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą odpowiadają pod każdym względem rodzajowi wyrobu akcyzowego określonego w WIA.

Projektowany przepis przerzuca więc ciężar dowodu na posiadacza WIA. Warto w tym miejscu w wskazać, iż ordynacja podatkowa jasno stwierdza, na kim spoczywa ciężar dowodu w postępowaniu podatkowym. Zgodnie z art. 122 Ordynacji podatkowej w toku postępowania organy podatkowe podejmują wszelkie niezbędne działania w celu dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz załatwienia sprawy w postępowaniu podatkowym. Jednocześnie zgodnie z art. 187. § 1. OP organ podatkowy jest obowiązany zebrać i w sposób wyczerpujący rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Przepisy formułują tzw. prawdy obiektywnej oraz powinności zebrania w sposób zupełny materiału dowodowego przez organ podatkowy.

Wydaje się więc, iż to na organie podatkowym powinien spoczywać ciężar dowodu w sytuacji kwestionowania przez niego, że podatnik nie może stosować WIA z uwagi na przypuszczaną okoliczność nieodpowiadania pod każdym względem przez wyrób akcyzowy klasyfikacji i rodzajowi wyrobu akcyzowego określonego w WIA. Regulacja ta przerzucając ciężar dowodu na podatnika powoduje jednocześnie dla niego wzrost obciążeń administracyjnych oraz stoi w sprzeczności ze sformułowaną ogólną zasadą postępowania podatkowego prawdy obiektywnej oraz powinności zebrania w sposób zupełny przez organ podatkowy materiału dowodowego .

### 3. Art. 1 pkt 6 – informowanie o wygaśnięciu WIA

W przepisie proponuje się dodanie przesłanki utraty ważności WIA z mocy prawa, m.in.: w sytuacji zmiany przepisów prawa oraz zmiany przepisów wstępnych, uwag lub uwag dodatkowych do sekcji lub działów w Nomenklaturze Scalonej (CN). Nie kwestionując zasadności wprowadzenia powyższej zmiany wydaje się zasadnym wprowadzenie dodatkowej regulacji nakładającej na organ podatkowy obowiązek poinformowania podmiotu na rzecz którego wydana została informacja WIA o utracie jej ważności.

W innym przypadku, podatnik może nie mieć świadomości, iż wydana na jego rzecz WIA już nie obowiązuje z uwagi na utratę ważności.

### 4. Art. 1 pkt 43 – elektroniczne ewidencje do celów akcyzowych

Nowe brzmienie art. 138p ust. 1 wprowadza obowiązek prowadzenia całej ewidencji do celów akcyzowych w sposób elektroniczny, łącznie z ewidencją banderoli.

Obecnie część ewidencji nadal prowadzona jest ręcznie. Oznacza to konieczność rozbudowy systemów informatycznych celem ich dostosowania do nowych

obowiązków. Nie jest to jednak możliwe w tak bliskim terminie jak wskazany w projekcie tj. z dniem 1 stycznia 2020r. W związku z powyższym postulujemy o przesunięcie terminu wejścia w życie zmian do art. 138p o co najmniej 6 miesięcy.

#### 5. Art. 4 pkt 1 (Kodeks karny)

Zgodnie z propozycją do art. 23 dodaje się § 4 w brzmieniu: „§ 4. Jeżeli sprawca popełniając przestępstwo skarbowe uszczuplił należność publicznoprawną, sąd wymierzając karę grzywny jako karę samoistną określa jej minimalną wysokość jako odpowiadającą co najmniej uszczuplonej należności publicznoprawnej.” Projektowany przepis jest niejasny. Wprawdzie użyty zwrot „wysokość odpowiadająca co najmniej uszczuplonej należności” wskazuje, iż grzywna może być nałożona w wysokości większej niż wysokość uszczuplenia, to jednak z przepisu nie wynika, iż kwota ta zawiera w sobie już tę uszczuploną wartość czy też orzekana jest „obok” powinności zapłaty kwoty uszczuplenia (np. należnego podatku).

#### 6. Art. 4 pkt 3 (Kodeks karny)

Na szczególną aprobatę zasługuje zmiana przepisu sankcyjnego w zakresie przypadku przedmiotów. Dotychczasowy przepis art. 31 § 6 Kodeksu karnego wskazywał jedynie na przypadek przypadku wyrobów tytoniowych. Przepis ten został rozszerzony o przypadek suszu tytoniowego oraz urządzeń i maszyn do produkcji lub pakowania wyrobów tytoniowych. Przypadek następuje poprzez zniszczenie przedmiotu podlegającego przepadkowi. Jednocześnie proponuje się rozszerzenie katalogu wyrobów podlegających przepadkowi i zniszczeniu o płyny do e-papierosów oraz wyroby nowatorskie a tym samym maszyn do ich produkcji.

#### 7. Art. 10 – system monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów

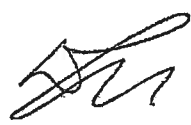
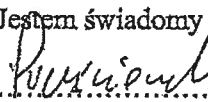

Ze względu na powtarzające się nadużycia, na poparcie zasługuje usunięcie wyłączenia z systemu monitorowania towarów przewożonych przez operatorów pocztowych w paczkach pocztowych w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1481 oraz z 2018 r. poz. 106, 138, 650, 1118 i 1629). Nie zrozumiałe jest natomiast usunięcie wyłączeń z systemu monitorowania towarów objętych procedurą celną tranzytu, składowania, odprawy czasowej, przetwarzania lub wywozu, oraz powrotnym wywozem, a także przemieszczanych w ramach procedury zawieszenia poboru akcyzy z zastosowaniem systemu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 26 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym.

W związku z powyższym wnioskujemy o ograniczenie wskazanego w art 10 uchylenia wyłączenie do art. 3 ust. 6 pkt 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów (Dz. U. poz. 2332, z późn. zm.)

Uprzejmie proszę o uwzględnienie prawa spółki do zgłaszania dalszych uwag, przedstawiania raportów i analiz w trakcie całego procesu legislacyjnego.

## D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1. Aktualny wydruk z centralnego rejestru KRS z dn. 23 września 2019 roku

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych i zmiany danych zgłoszenia dokonanego dnia ..... (podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)		
F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
Imię i nazwisko	Data	Podpis
Piotr Prusianek	23.09.2019	Prusianek
✓ Wojciech Nowienko	23.09.2019	
G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAŃ.		
Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia		
 ..... (podpis)	✓	 ..... (podpis)

\*Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art.7 ust.6 treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.

\*\* Niepotrzebne skreślić.

### Pouczenie

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia( art.7 ust.6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 2006 r. W sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych (Dz. U. Nr 34, poz. 236), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie konieczne rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.
3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. O działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego.
4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.